

**anissats
licors
vins**

**VENDES
AL
DETALL**

PRIM. 9:11
GRANOLLERS

**MARCO
ALTIMIRAS**

ANISADOS LICORES VINS
EXPOSICION UNIVERSAL BARCELONA 1888
PARIS 1875
TRES GRANDES RECOMPENSAS
MEDALLAS DE ORO
ANIS
FAUST
ESTUDI L'ESQUELOT

JOIERIA

OPTICA

RODORÉDA

ESTUDI L'ESQUELOT

SASTRERIA

Granollers

REPÚBLICA núm. 5

FAUST

ESTUDI L'ESQUELOT

24 el pitjor

En Manolo Fontdevila ha estat a Granollers. Però no ha vingut sol; l'acompanyava un auto fantàstic, tan fantàstic, tan fantàstic, que fins té ràdio per a us dels seus ocupants i dels peons caminers.

En Pepet Garrell, que va anar-hi a La Garriga, va tornar-ne meravellat. No es podia avenir de que hagués pogut oir Ràdio-Barcelona tot corrent per Corró d'Avall.

Un envejós deia:—Sí, ja està bé, ja però fins que no instal·li un aparell com el de Can Manel no causarà sensació.

Posem en coneixement de totes les parelles a punt de casar-se i de fer el viatge de noces a València, que ja poden enllestir, puix que ja ha sortit cap aquella ciutat el nostre bon amic Joanet Melenchón, cònsul de Granollers a la capital del Túria. Tal com fins ara, els atendra esplèndidament i sense fer bromes pesades, ni amb paraules de doble intenció els acompanyarà per tots els llocs dignes de veure.

En Kid Chocolate va assistir al partit de futbol entre el Margarit i el reserva del Granollers. L'acompanyava Araceli Lewis i feien una parella força acceptable perquè per a fer un tercet se'n necessitava un altre. En Kid, que fumava un descomunat cigar, va deixar-lo a la barana de la tribuna per a anar a tirar el kik-of. Quan l'Araceli va veure's aquell puràs tan a prop d'ella, va tornar-se tota vermella i digué: Aï!, treguin aquest cigar. Tothom em mira malament. Es deuen pensar que sóc jo que el fuma.

Santa innocència!

Després de tirar el kik-of i que en Bosch impressionés unes plaques amb la seva ratera, en Kid fou acompanyat a la llotja pels capitans del Margarit i el Granollers. En despedir-se en Torras, que era el del Granollers, va dir-li: *Bueno, hasta otra!* I es quedà tan tranquil.

Es el que ell diu: Las montañas s'ancuentran, que los hombres no.

El dimarts va sortir al «Diluvio» la fotografia del Granollers S. C. Varen quedar tots molt bufons. En Gari fins semblava més alt i tot.

Sabem que el mateix dia es varen exhaurir totes les existències: en Colomé va comprar-ne deu, en Vila cinc, l'Ortuzo catorze. No es podien avenir que a cada periòdic hi sortissin i sempre fossin els mateixos.

Assumptes d'Hisenda
Carrer Sant Roc, 10, 1.er

Agència Administrativa
F. SALA I TORRAS

En Paco de la Fonda ha estrenat un nou cotxe per a fer el servei a l'estació del Nord, d'un color groc canari que hi canten els àngels. Ens hem enterat que, com a rèplica i per a demostrar llur republicanisme, els radicals pensen posar-ne

un de morat perquè amb el vermell d'en Prat, el groc d'en Paco i el seu formaran la bandera republicana. Ja sabem que diran els atropellats abans de fer l'anec:—Moro content, perquè moro per la República. Amén.

Enguany ha estat molt comentat el fet de que La Gripià no hagi arrencat cap pal del camp de Tennis ni desafinat cap piano de qualsevol dels tres envelats. L'Ajuntament fa gestions per a aconseguir la promesa de que l'any que ve no mancaran al seu deure i procuraran complir com bons «gripiàceos».

En Kid Chocolate entrà a casa En Sentís.

—Me haré el favor de unos calcetines.

—¿De que color los quiere?

—De color de carne.

A en Sentís va rodar-li el cap. No sabia què fer. Per fi es decidí a dona'ls-hi negres.

¡Es clar, home!

Al Bar La Bohèmia diumenge s'hi aplegà una gran gentada, per a retre homenatge al Ministre de Marina, senyor Companys, consistent en un sidral amb anxoves i «almejas». Amb aital motiu va ésser guarnit l'establiment amb profussió de banderetes i sabem que l'Ajuntament els va negar el permís per a posar al carrer un tros de mar per a donar més ambient a l'acte.

De totes maneres, l'acte resultà brillantíssim.

Ha estat demanada la mà de la simpàtica conveïna Na Esquerra Republicana, per a l'estudiós i distingit jove i amic nostre, Sant Roc. Des del dijous de Festa Major que van de bracet.

Sabem que Sant Roc, molt tímid de per sí, no gosava decidir-se i que ha hagut d'ésser l'entremaliada de l'Esquerra qui es decidís pel prometatge.

Quina joventut corre avui dia!

—El senyor Miquel Joseph ha estat molt felicitat pels programes anunciadors de la Festa Major confeccionats als seus tallers.

—També ho ha estat amb profusió—de felicitat—el senyor Margenat, autor dels magnífics cartells anunciadors de la Mare de Déu de Lourdes i que per equivocació el nostre Ajuntament adquirí per a anunciar la nostra festa.

Bar La Bohèmia: L'únic establiment que ha donat a conèixer el **Vermut Sorpresa i Vermut regal**

Ens ha visitat una comissió de veïns de Palautordera que pensen portar l'Ajuntament al jutjat de 1.ª ensenyança i reclamar-li 5,000 pessetes de perjudicis. Sembla que el motiu d'aital decisió és el cartell de la Festa Major, en el qual no hi constava la data de la seva celebració. Abans d'ahir aquells veïns llogaren un camió i vingueren corporativament a ballar i a disfrutar. Calculeu, doncs, la seva sorpresa quan es trobaren que la festa ja havia passat i que no hi havia res a fer.

Creiem que tenen tota la raó i els oferim les nostres columnes per a defensar llurs ideals.

Contribucions : Cèdules Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10, 1.er **F. SALA I TORRAS**

Diàfragmes

EXPOSICIONS

Sempre que els artistes de casa han fet alguna exposició m'han donat un disgust. Els pintors, els dibuixants i els fotògrafs, sembla que es posin d'acord per a fer-me quedar malament, perquè saben que en sóc un enamorat; i és que visitar tres exposicions com hi ha hagut en la festa major d'enguany es necessita una voluntat a prova de bomba. Aquí, a Granollers, no tenim cap local exprofés per a celebrar-ne, són unes miniatures d'exposicions i no us podeu bellugar per enlloc per por de malmetre un banc o una cadira o el peu d'una persona que tranquil·lament està mirant una foto d'en Guàrdia o un dibuix d'en Garrell (jr.)...

I el silenci... La gent te por de parlar en veu alta; te por de que les figures s'enterin que diuen mal d'elles. Una exposició que tothom parlés en veu alta no fóra exposició d'Art; la gent ho sap i per això fa la seva crítica en veu baixa.

NOTA DE COLOR

La nota de color en les passades festes, sens dubte l'ha donada en Kid Chocolate i la troupe de negres que l'acompanyaven.

De negres en tots els països n'hi ha; negres torrats pel sol i altres d'instint més o menys negre, també. Jo no em creia que en Kid fos tan bona persona; quan vaig veure el seu nom en els programes, vaig creure que vindria ficat dins d'una gàbia i que venia també per a encàrrec de les mamàs per a fer por als nens.

I va decepcionar-me. En Sardiñas no és l'home que em figurava; elegant, de bons modals; és a dir, tot un cavaller; un cavaller negre amb unes dents molt blanques.

Va saludar a «la afición» i tothom tan content. Proposem que una altra vegada vinguin més negres, que donen una nota de color molt simpàtica als dies de solemnitat.

PUTXINEL·LIS... TITELLES...

Els únics ambulants que saben que s'emportaran un bon record de Granollers, són els putxinel·lis de la plaça de la Corona.

Fan ple totes les sessions i reconec que és un espectacle que ha de donar molt.

He vist,—com cas curiós—aquella família que ha portat els nens a veure els putxinel·lis i a l'hora d'entrar-hi, els papàs s'han ficat dins de la barraca i els pobres infants s'han quedat a fora fumant un cigarret i llegint la «Soli». Aquests infants esperen ésser més grans per a poder veure aquesta classe d'espectacles. Els seus papàs cada sessió s'entusiasmen més, i ells—les criatures—troben que ja estan tips de fer d'home gran.

Que no s'espantin, aquests nens tan bufons, que aquí sempre en podran veure; és un espectacle que no passa mai de moda.

PASSARELL

L'Ajuntament demanarà a l'estranger una cinquantena d'infecciosos

La solució al problema dels infecciosos de Granollers l'hem trobada nosaltres i l'oferim a l'Ajuntament perquè no s'encaparrin més, els nostres regidors, cercant-la.

Amb disgust de les primeres pedres que no eren la primera, es col·locà aquesta, per al nou pavelló per a infecciosos, el diumenge de la Festa Major.

L'acte estava preparat de temps i resultà tot el brillant que era d'esperar.

Nosaltres, que ja havíem vist el plànol, no ens sorprengué que resultés així, tota vegada que el senyor arquitecte no es descuidà el més mínim detall: teulades, finestres, portes, escales... Res, res no hi mancava. Quan hom ha vist un plànol en aquestes condicions, ja augura l'èxit de l'obra.

Tot Granollers havia desfilat per la casa gran i coneixia el projecte línia per línia; per això s'esperava com candeletes la data de col·locar la primera pedra.

Cada dia era més la gentada que ens demanava detalls de l'organització, puix encara que nosaltres no ens hem cuidat de res, ningú més no hauria posat tant el cor en aquest assumpte ni hauria donat tantes satisfaccions com nosaltres ho hem fet.

Amb gran èxit, com ja hem dit, s'ha col·locat la primera pedra pel nou pavelló; amb gran èxit s'han celebrat balls i festivals a profit del mateix; però, i dels infecciosos, qui se n'ha cuidat?

Farem bé de no donar-hi gaire publicitat a aquest oblit, perquè la gent forana s'ens en riuria. Haver fet tants de sacrificis per poguer construir un pavelló d'infecciosos, sense que els interessats o els probables en sàpiguen res, faria riure als estranys, però a nosaltres ens corprèn i per això recabem de l'Ajuntament l'ajut necessari per a l'adquisició d'uns quants infecciosos que provisionalment podrien habitar el pavelló una vegada llest i que tant ponderarà les dots humanitàries de la nostra ciutat.

Alemanya és la nació que en té més i de més bona qualitat i creiem que ens els donaria a bon preu. Hi ha fàbriques d'infecciosos que comprant-ne una vintena de grans en regalen una dotzena de petits.

El nostre magnífic Ajuntament podria habilitar una aula del col·legi de 2.ª ensenyança per a l'ensenyament de la carrera d'infecciosos i becar uns quants xicots,—els que s'els vegin més aptituds,—única manera que, dintre dels tres anys que dura la carrera—podrem tenir infecciosos locals.

Seria molt millor que el jurat fes els ulls grossos al primer temps i que encara que no fossin ben infecciosos els donés el títol a tots, ja que el desventatge de tenir-los estrangers la veuríem quan es descobriria que en lloc d'infecciosos ens havien enviat cobradors de contribucions.

Es donaran tota classe de facilitats a les persones necessitades i una d'elles consistirà en fer-los francs de la matrícula d'ingrés.

Si logressim aconseguir forces matricules d'honor i que el pavelló s'omplís de gent humil, hauríem lograt fer callar el notari senyor Font que, criticant el reverend pare Macià, deia: «No sé perquè l'avi diu que està molt bé fer això pels humils, quan els que veritablement hem treballat pel pavelló, i que els nostres diners ens costa, som nosaltres, els rics...»

Ja ho saps, poble!, perquè no diguin que no has aportat el teu òbol al pavelló, fes-te infecciosos; porta-hi la carcanada; així donaràs «vida» a institucions locals.

EL PASTORET DAFNIS

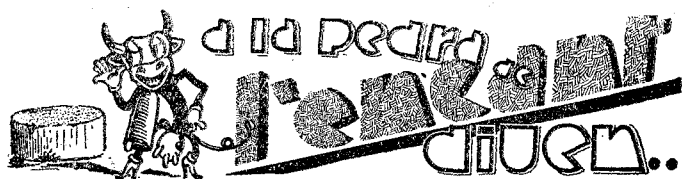
Perfumeria

* Tots els productes d'aquesta casa es venen en fraccions de litre *

Gasset

Granollers

Colònies
Quines
Essències
Locions
Brillantines

La reinecita ha resbalado

... Que el castell de focs, de tant parlar-ne, va resultar una *pasterada*.

... Que sort hi va haver de la «traca».

... Que l'enveiat dels radicals semblava fet per l'«amor de Déu».

... Que mai ningú n'havia vist cap de tan lleig.

... Que, en canvi, el de L'Alhambra s'ha de reconèixer que era una preciositat.

... Que a l'Unió sort van tenir que era de set pisos, que si no...

... Que el Casino era molt vert.

... Que més d'un hi va veure mala intenció.

... Que al camp de futbol el dia del Barcelona hi havia més de disset centes persones.

... Que deu ésser per això que els van quedar més de vint-i-tres centes pessetes.

... Que la veïllada de boxa va ésser un èxit sots tots conceptes.

... Que l'únic que s'en va ressentir va ésser el propietari de la vela.

... Que la policia... com sempre, vaja!

... Que el festival de natió va resultar molt aigualit.

... Que jugaren a veure qui ho feia més malament.

... Que es van veure extraordinàriament concorreguts els festivals que va organitzar l'Ajuntament per a la mainada.

... Que no volem pas dir que fessin sessió.

... Que el premi del Concurs de Sardanistes, després de molt discutir... va quedar a casa.

... Que la cursa de bicicletes es va veure molt con... coreguda.

... Que els corredors es varen barrejar amb els d'una altra cursa i després no sabien quins eren els de l'una o de l'altre.

... Que els balls de Festa Major foren esplèndids.

... Que les noies anaven llargues... de roba, i els joves curts... de butxaca.

... Que és una desigualtat que ja la suposàvem.

... Que als «caballitus» i a les «oles» no hi anava pas la gent menuda.

... Que tots els que hi pujaven ja eren de la tercera o quarta «volada».

... Que a les exposicions hi ha anat molta gent... a veure-les.

... Que fins un altre any!

Sabem que tots els periodistes granollerins,—capitanejats pel senyor Sibeca i conjuntament amb la directiva del Granollers S. C., pensen oferir un sopar d'homenatge al nostre bon amic Ramon Brull, que tan popular s'ha fet després de la publicació de la seva novel·la titulada: «Festa Major-Coctail».

Nosaltres ja creiem complir, dedicant-li la traducció que hem fet de la cançó del «Remena, nena», de l'obra «La Reina ha relliscat», original del senyor Joan M.ª Xiol:

*Para hacer un coctail bien hecho
se mete dentro de un pote
un trozo a pedazos de hielo
y un poco de licor;
se tapa el pote después
se coje con dos manos
y llega el dulce momento
de empezar el trabajo.*

*Menea, menea niña;
menea, menea niña;
no descanses ni un momento;
si meneas mucho rato
la mezcla sale más buena
g el cliente queda contento...
Menea, menea niña!...*

*Una chica han alquilado
en casa de cierto marqués
que sabe hacer muchos guisados
pero no sabe hacer cocteles;
por eso dice el vecindario
que el amo es complaciente
y a la chica entusiasmado
le enseña todo diciendo:*

Menea, menea niña... etc.

MARIUS

Bones tardes. Anem a radiar les últi

De viatge

Durant el combat de boxa Siciliano-Morales i degut a l'excessiva combativitat dels dos «diplodocus mastegotis», sortí de viatge als darrers rengles del ring el nostre bon amic el regidor senyor Tió. Sembla que el motiu és el *can-guelo* perquè més d'un cop ja es veia els «diplodocus» al damunt mentre feien filigranes arpenjats a les cordes. Al moment de tocar «pirandó», fou ovacionat per la concurrència que omplia el «local», completament buit poques hores abans. El senyor Camillo, en canvi, no va moure's; volgué demostrar que és més valent que el seu subordinat; però la processó anava per dins.

Fatal accident

De tal pot considerar-se l'equivocació que el dijous de la festa major sofriren dos bons amics nostres. Tothom va donar-se compte que el senyor Albarranch lluia un esplèndid trajo negre i una corbata corrent; en canvi, el senyor Gasset donava el cop amb un trajo gris, jersey vermell, coll d'aletes i corbatí negre. Sabem que es feren gestions per a aconseguir una harmonia acceptable, però malgrat la bona intenció i les quantitat crescudes que s'oferiren, el traspàs de prendes no fou possible, per oposar-s'hi el Govern de Madrid.

Naixement

La senyora Esquerra Republicana està a punt de deslluir el seu primer infantó que ja fa una temporada balla rigodons i llancers a les seves entranyes. Els metges asseguren que es tracta d'un gimnàs que vindrà muntat amb tots els atrassos moderns, tals com paral·leles, trapecis, pesos (però cap argenti), anelles, etc., etc. Desitgem a la felicitat senyora una hora ben curta i creiem que ho serà ja que l'assistiran en aquells moments els eminents tocòlegs senyors Ximénes, Iglésias, Riera i cinc etc., etc., que sentim no recordar.

Incendi intencionat

Durant la prop passada Festa Major va ocórrer un fet que, gràcies a la intervenció d'un conveí nostre no tingué més fatals conseqüències. Sembla que el senyor Font va comprar-se un magnífic cigar i assegut davant de La Unió procedí a calar-hi foc. Degut al vent, tots els mistos se li apagaven i el gènit li va créixer de tal forma, que va agafar una cadira disposat a trencar-la pel cap del primer que passés. Fou gràcies al senyor Jalencas, que li deixà un encenedor, que es pogué evitar un dia de dol o de mig dol, que també fa bonic.

El senyor Ramon Montaña greument il·lès

Es troba greument il·lès de les ferides que no va rebre en el descarrilament que va ocórrer a Morata de Tajuña (Madrid) el bon amic del senyor Gurri, senyor Montanya. Degut a això, sembla que el senyor Margenat, autor de la portada de *La Gralla*, vol portar al Jutjat i en sortir als ca-

ballitus, a un desaprensiu que, usant el seu nom, ha dibuixat els cartells de la Festa Major i ha portat la seva «frescura» fins a l'extrem de copiar-li la ja dita portada pels ja dits cartells i pel repetit senyor Margenat, que no te res a veure amb l'altre. Posem a la seva disposició la Creu Roja que cregui necessària. El Sr. Azpiazu i nosaltres som així,

Altres naixement

Diumenge passat va néixer una tendra amiatat entre les dues nedadores del C. N. Barcelona i les nostres conveïnes les simpàtiques senyoretetes Iglésias, Muntané i Massagué. El naixement fou presenciat per un sens fi de gent que aplaudí l'emocionant moment en que les nostres nenes feren ofrena de dos rams de flors naturals a les ondines barcelonines.

No sabem si els rams eren d'en Soldevila, però creiem que sí, perquè fins feien olor.

Petició de mà

Ha estat demanada la mà del nostre bon amic el boxador don Tomàs pel també nostre bon amic el boxador senyor Edo. Sembla que aquesta fatal decisió ha estat deguda a la panadera que don Tomàs encolomà al senyor Edo. Aquest diu, i molt encerta-

dament, que si li concedeixen la mà, en el pròxim combat tindrà un considerable avantatge damunt don Tomàs, puix que essent manco no podrà endinyar-li aquells directes als genolls que tan mal de cap li produïren. Es a dir, llavors estaran en igualtat de condicions per què el senyor Edo té el cop prohibit i podrà dedicar-se a plaer a mossegar els ronyons, escupir els forats del nas i fer pesigolles sota l'eixella al seu contrincant, que creu no li durarà ni tres represes. Trobem molt encertada la decisió del senyor Edo i per la nostra banda sols podem oferir-li una pistola automàtica

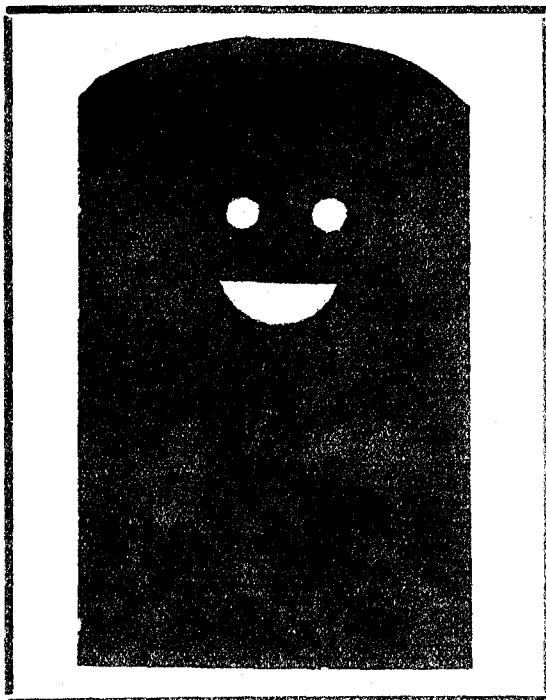
Fatal imprudència

De tal pot titllar-se la del redactor de L'ESQUELLOT que l'altre dia, tot anant a la cacera d'una nena rossa que, bueno!, va cometre en passar pel davant de ca l'Aubanell, ebenista. Penjat a la porta de la botiga hi havia un programa d'aquells verds que feren a can Garrell anunciant el partit Barcelona-Granollers, esplèndidament emmarcat i amb el seu vidre corresponent. Davant d'aquest entusiasme per part de l'*hincha*, desconegut el nostre home està greument malalt de Carcajaditis aguda. E. P. D.

Compte amb els brasers!

Diumengé cridà fortament l'atenció; tant, que fins la despertà, el fet de veure el senyor Olivé, en Gubern i en Vidal ficats dins d'un taxi i acompanyats d'una parella de la Guàrdia Civil! El cert és que la Guàrdia Civil no acompanyava el «trío» de la pilota, perquè ja són prou grans per a anar sols, sinó dos maletins plens fins el broc de pàpirus, durs i xavalla, (Això vol dir 15,000 ptes NDLR).

Com que ningú els volia, no els quedà altre remei que deixar-los al Banc del senyor Blanch.

En Kid Chocolate davant de La Unió a les dotze de la nit

Notícies de la passada Festa Major

Desgràcia mortal

Acompanyats del senyor Ray-Dor, vam saludar l'orquestra Ray-Bel, que, dit sigui entre nosaltres, quedà molt bé i es va apuntar un èxit, tant en els espectacles com en els balls. De l'èxit obtingut, la cara del president de la societat en donava proves, ja que fou el primer en posar en pràctica el que recomanà als socis que beguessin xampany Canals i Nubiola i no perquè sigui bo, sinó perquè en compraren moltes caixes i d'una manera o altra s'han de liquidar.

Els únics, però, que no radiaven alegria, eren els músics de l'orquestra «Artística», que no pogueren demostrar les seves qualitats musicals. Ho lamentem! Un altre any, la junta pot llogar, per al ball continu, un piano de maneta, sempre els altres quedaran més bé.

Prometatge

Els veïns del Parc de M. S. A, han fet promesa que un altre any cremaran l'envelat dels radicals, si és que aquests posen una orquestra tan nodrida com aquest any. La barreja «New-Broadway-Pla-Pey» no va tenir l'èxit que esperaven; eren masses a tocar i semblava la Banda de l'Empastre.

El dia que va venir l'espectacle «Itàlia», el pianista de l'orquestra del mateix nom i el senyor Font, pianista de la «New... etc., etc.», varen haver de partir-se el piano, perquè només en tenien un i era difícilós fer el ball continuu.

La sang no va arribar al riu.

Suïcidi?

El que va passar-li al nostre batlle durant el combat de boxa no fou un suïcidi, però va fer riure tant com si ho fós.

Al final de les repeses, en Siciliano, ja tip d'escupir cap a la dreta, ho féu cap a l'esquerra, i sense tenir en compte que un alcalde no és una escupidera, el deixà completament *groggy*. La feina que va haver-hi per a eixugar-sel...

Notícies de Borsa

Dissabte a la tarda i al jardí del Casino, es sortejà una toia a profit «d'aquests pobres malalts», «d'aquests pobres que esperen el nostre òbol»... Així ens ho comunicà el president de la Societat, però nosaltres quasi no vam oir-lo.

El públic esperava, que, com sempre, la toia se l'emportaria el senyor Parera de Badalona. però un senyor que no té perfumeria però en canvi ven costelles i moltó, va voler llençar-li el *guá* i li costà la friolera de cinc centes pàlies que tots els de l'Hospital sabran agrair-li.

Compadim de tot cor En Manel Oliva.

Sacrifici

Al Foment de la Sardana, amb les 1500 de l'ala, n'han tingut per a ballar més de 50,000 sardanes, i encara els en sobren —no de sardanes— de diners, per a fer una costellada un dia d'aquests,

Homenatge merescut

El jovent de L'Alhambra ha homenatjat molt justament l'insigne professor de «jazzband» de l'orquestra «La Catalunya», Ja era hora que l'honoresin amb aquesta distinció; tota vegada que ja fa quatre anys que canta com un desesperat, i semblava que mai ningú no l'hagués oït.

Que per molts anys pugui fer semblants obres.

Envelat i Ciutadania

En Quimet Guidons, que coneix la tècnica dels llums, tant com el mateix Buhigas, fou el director artístic de l'envelat de L'Alhambra. Semblava, però, que tot es conjurava per a fer-lo fracassar, puix els brolladors que tant haurien embellit aquella glorieta, feren aigües i l'Ajuntament no concedí el permís que la Junta havia sol·licitat per a arrencar l'enrajolat de la plaça d'en Perpinyà, per a sembrar-hi herba com en el de futbol.

Un altre any serà...

De viatge

Dijous, primer dia de Festa Major, varen sortir de viatge els senyors Amador Garrell i Alfred Canal, junt amb tots els components del Partit Radical-Socialista de nostra ciutat, senyors Garrell i Canal. El motiu del viatge fou el defer entrega d'una magnífica

bandera catalana, a l'Esquerra Republicana, que suara ha traslladat el seu domicili al costat de Sant Roc.

Relacions cordials

Durant aquests dies de festa, es miraven amb molta rivalitat el perfumista local senyor Ramoneda, que té l'establiment a la plaça de can Sinia i el perfumista de Badalona, senyor Parera. Qüestions d'ofici!

Defunció

A la tendra edat d'un estiu ha mort, voltat de l'afecte familiar de la seva família, un dels cinc cents grills del senyor Quincoces.

També ha estat molt felicitat el nostre bon amic senyor Cot, que en el festival de la piscina va fer la llesca a en Cabrejas en qüestió de salts. Va demostrar-li que ací tenim saltadors d'upa, no d'UFA com diu en Joseph. El salt de la carpa, el salt de l'àngel i el salt del guardia de A. els féu implacables; tant, que en Bosch volia treure'n una placa i no en pogué sortir. El felicitem i ens permetem recomanar a la seva xicota que vigili, perquè un home que fa tan bé els salts, no és gaire de fiar.

Res, res; vosté mateixa, sap?

Precaució

L'any que vé, el senyor Garreta, vist l'èxit de la vetllada de boxa, pensa organitzar-ne d'altres. adoptant una vela de ciment armat perquè no li puguin estripar tant fàcilment com aquest any.

MODA ACTUAL

—ja l'ho he dit que no et puc veure.

—i si provessis de treure't aquestes mànegues...

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE PRIMERA CATEGORIA

GRUP UNIC

Granollers, 4-Barcelona, 1

Ni els anuncis que la premsa de la capital va publicar, ni els deu mil programes que a can Garrell varen fer, ni tota la propaganda Avellaguanobrerista, foren suficient per a enredar el públic perquè fes acta de presència al terreny de joc i això que entrada, seient, sandwich i beure, tot plegat valia dos quinzets. El nostre camp semblava el desert del Sahara en petit i amb herbei quan En Mallorquí del Poble Sec arrencarà els equips següents:

Granollers: Nogués, — Zabalo, Alcoriza, — Sales, Guzman, Arnau, — Vantoldrà, Goiburo, Cruz, Ramón i el senyor Parera, no el Badalona.

Barcelona: Mateu, — Liadó, Colomer, — Argemí, Sala, Ortuño, — Lluch, Carmona, Garí, Vila, Guix.

El primer gol el marca el Barcelona de *churro*. Una papallona més negra que en Kid Chocoflauta es posa davant d'en Nogués i no deixa que vegi la bimba i el barcelonista Carmona aprofita l'ocasió i la ganga endinyant un cacau que fa anar de bòlit dins la xarxa a la papellona, i esfèric i en Nogués.

Aquest *churro* fa l'efecte d'una purga d'oli de ricí als equippers granollerins i... atura't, que vinc! .. Engega la aquí, passa a l'extrem!, xuta escairat i torna-la al mig, en quatre minuts en Goiburet fa l'empat; i abans del temps reglamentari de fer beguda, en Ramonet endinya el segon cacau de la tarda, que val el gol número dos a l'equip del país de la Porxada.

Quan comença el segon temps, encara hi ha menys públic que durant el primer; tan sols veiem al terreny de joc els vint-i-dos jugadors, els de junta, en Mallorquí, cent deu corresponsals d'ocasió i l'Esteve de La Bohemia que plora damunt de quaranta-vuit dotzenes de panets de Viena de Granollers, set llangonisses, deu carniceres de butifarres i un stok de peixos més o menys ensardinats.

Els granollerins van per feina i en Goiburo obsequia a en Mateu amb un altre golet, *por si las moscas*. Els barcelonistes no es donen per satisfets amb aquest resultat i comencen a fer mosca davant del tercet defensiu granollerí format per en Nogués, Zabalo i Alcoriza i presenciem una lluita fantàstica i ultravioleta. L'equip de can Corts creix i la seva ratlla davantera, amb en Lluch i Garí, ho fan de tal manera que segurament quan el partit serà acabat no els coneixaran ni a casa seva.

En Goiburo torna a sucra de nou i ja tenim l'equip barcelonista a can Pistracs. Els granollerins han quedat eis amos del terreny i del partit i a la claror de la lluna i dels llumins dels cent deu corresponsals de la ciutat nostrada guillem cap a la carretera, on hi ha una quietud i un silenci de festa major que eixorda i aclapara.

LOS PREVISORES DEL PORVENIR
Associats 500,000 : A Catalunya, 16,000 : A Granollers, 150

Capital: 150.000,000 de pessetes

Representant a Granollers: FRANCESC PORTA : Prim, 31

La Unió Liberal — Convenientment disfressats amb l'hongo i la levita del nostre avi, ens presentàrem, el primer dia de la festa major, a La Unió Liberal amb la plena confiança de veure l'òpera «Les Orenetes», convenientment refocada.

La impressió que ens causaren els personatges de l'obra no té fi ni compte. No calia pagar set pessetes per a veure els pesos forts que eren la tiple, la contralt, el baix i el baríton; per dos ralets hem vist gent de més envergadura en qualsevol barraca de fira, i no hem posat el crit al cel.

Resum: La ingènua, tenia 84 anys i pesava 304 quilos; la dama jove, senyoreta Callao, 96 anys i 507 quilos i el baríton i el baix, pel cap idem restaven uns 345 anys i un pes de tres mil tones, segons notes extretes de l'escorxador municipal.

Els únics que disfrutaren foren els senyors de la «fila» 1, amb les «siluetes» que es veien a l'escenari per efecte del contrallum i de la poca roba que duïen les acríus. Fou el millor de l'obra.

Casino de Granollers. — Ens costà molt de creure que el senyor tenor que cantà «La Francisqueta», fos en Vendrell, com estava anunciat i no el senyor Pons, representant a casa nostra de l'Uralita.

Era tal la semblança del senyor Pons amb el senyor Vendrell que ja preparàvem un extraordinari per a homenajiar-lo; més tard, però, vàrem obrir els ulls a la veritat i vegérem que la senyoreta Aliaga és una bona tiple i que la seva simpatia i la seva boniquesa van apoderar-se de seguida del públic. Més d'un cop envejàvem el lloc que ocupava el senyor Pons; ah!, no; el senyor Vendrell.

El restant no va ésser pas el que la Junta ens te preparat cada any; els que ja tenien contractats els van «fer el salt» a Madrid i sols va salvar-se la senyoreta Aliaga i algunes parts de la companyia; molt poques, però. Ah! l'orquestra estupendament bé.

Majestic. — En Brito, volguent fer la competència a en Mojica, va fer cap a Barcelona i de rebot l'hem tingut a Granollers. La nit del divendres ens donà a conèixer «La Virgen Morena». No ens va entusiasmar gaire perquè de «Virgen Morena» només coneixem la senyora Mare de Déu de Montserrat i quedàrem defraudats en veure que no era ella. Dansons, rumbes i altres coses per l'estil. Tot plegat ... què? Res, vaja. Diguem, res!

Els altres dies represa del «Carnet groc» i de «Mercedes». De la primera, si no l'haguessin fet en aquest local diríem que és bona, però ens veiem obligats a dir que és dolenta, i de la segona no cal tampoc dir-ne res. Perquè? Pel passe, home!...

Orfeó Granollerí. — Representació de la Creu de la Masia. Els aficionats restaven encantats de la formidable representació que es feu de l'obra. El públic es posà en caràcter perquè va fer la «creu» per no tornar-la a veure més.

Centre Radical... de etc., etc.

Espectacles «Bàrcena» i «Itàlia». Dels primers ja coneixem els germans Lewis, que són una parella que mereixen els nostres elogis; en particular la senyoreta Araceli. Dels segons, com «estrella» hi havia John Bux, a qui retirarem la nostra amistat si no canvia el número dels coixos.

Vam tenir el gust de saludar la senyoreta Grijó, que no ha canviat gens d'ençà del dia del festival de la Mare

N. del R. — Agraïm de tot cor les invitacions amb què ens obsequiaren les societats, en aquestes festes passades. Ho tindrem en compte!

CLASSIFICACIÓ

Equip de la capital del Vallès dels Ous.	2
» » » » de la Sardina.	2
» » » » de l'Escàndol	2
» » » » del Suro	2
» » » » del Poble Vell	0
» » » » del Vallès dels panyos	0
» » » » Rabiosa	0
» » » » de Can Coris	0

Teva... meva... i gol!...

El primer dia de la festa major, el Granollers tot sencert va jugar un partit amb un equip d'esguerrats de Sans, als quals obsequià amb cinc gols magnífics.

Nosaltres som així: generosos, com els de Santa Perpètua.

El segon dia vàrem assistir al campionat dels músics i va guanyar el primer premi, consistent en un embut per a fer salsitges el senyor Tapias, que va ésser el que va fer més soroll dels sis cents sis súbdits de Santa Cecília que actuaren durant les festes.

El dia tercer, el Margarit de Barcelona i el reserva del Granollers varen fer veure que jugaven a futbol i els deixebles d'en Torras varen afaitar els margaritos per cinc a dos.

La vetllada internacional de Boxa va ésser un èxit per als organitzadors i una pallissa pels boxadors. Varen repartir-se equitativament un estok de pinyes, bolets, mastegots i cops de puny, amb el beneplàcit dels espectadors *paganos* que hi assistiren. En Kid-Chocolate va ésser el *clou* de la festa.

En el partit de futbol contra el Margarit, en Franch va fer llançar el kik-of al negrito Chocolate quan el partit ja era quasi acabat. En Bosch li va pendre la pinta i uns quants tranquils varen dedicar-se a castigar una pell blanca que el negre portava com abric d'entretemps.

Diumenge de matí setanta set minyons varen sortir de davant de ca l'Hernández damunt d'un trasto amb dugues rodes per a fer una passejada i agafar gana per a menjar ànec.

De Granollers al cap d'amunt de Font de Cera els vàrem acompanyar amb *patinette*; la baixada de la Font fins Alella dins d'un aeroplà cilíndric i vàrem veure perfectament com quinze *routiers* feien exhibicions de natació, com si es trobessin al safareix de ca l'Angeleta.

Masnou *sur mer*, Premià, Vilassar, Mataró *sur cebes*, Caldetes i Arenys, varen passar davant nostre i dels ciclistes com llocs d'ensomni i encant; el Coll de Vallgorguina s'els va posar a l'idem i en González i en Gutiérrez varen guillar a cinc cents per hora deixant els seus companys *meditabundos* i *cabizbajos*.

Per la província de Trenta-passes, en Martínez, en Blázquez i en Regúlez els varen atrapar i entre tots cinc varen despullar i atracar un minyó que no feia cap altra malifeta que ésser l'últim d'una altra *carrera* que varen organitzar els de Campins *sur bosc*.

Llinàs, Cardedeu, Cànoves, Corró d'Amunt i d'Avall, i arribada a la meta dels cinquanta sis supervivents de la passejada. I com que tots ho varen fer gairebé plegats, el primer premi, que era una bicicleta Hernández, la varen

fer en cinquanta-sis frossos i tothom satisfet va guillar cap a menjar ànec amb sanfaina.

Un altre èxit el festival de natació. Per dos ralets vàrem veure noies amb deshabillé a la *Nocandó*, de *búten*. Les vàrem obsequiar amb tortells de flors, canelons a la *brôche*, lluç a la *negligé* i pollastre a la *recordam*. En Martí Forcada, d'ençà d'aquest festival vol aprendre a fer sota-aigües.

La premsa de la capital, amb un acord unànim, reconeix que l'equip granollerí donaria molta feina en el present campionat si en Mateu no es deixés passar cap pilota dins de la xarxa; si en Colomer no fes cabrioles, si en Lladó, l'Argemí i en Vila no anessin a clapar a les petites, la nit abans del partit, si en Sala no anés entremig d'una morena i una rossa, si l'Ortuño i en Guix no guaitessin tant les sabates dels contraris, si en Carmona no s'atipés tant i si en Lluch i en Garí (els homes puces) creixessin dos pams més cada ú.

Els cent deu corresponsals dels diaris de la capital i de la terra vallesana que resideixen a Granollers, en combinació amb els directius del club deportiu, treballen per a obsequiar Sant Xiol amb un àpat de germanor, i d'homenatge, nutritiu i alimentós. Quan sortirà aquest número, és fàcil que l'estem digerint o que ens haguem purgat per a digerir-lo.

Com que a can Garrell tanquen molt aviat, avui no els podem fer ni cinc del partit que els nostres varen jugar abans d'ahir amb la colla de la capital de l'escàndol.

Avui anirem cap a la del suro i diumenge que ve els sardinaires de la costa ens visitaran a casa nostra. Aquest campionat va a preu fet.

Cridem l'atenció del senyor Camillo, puix diumenge passat un urbano va donar el senyal de sortida amb un pito a setanta-set ciclistes que varen interrompre la circulació de la carretera, car tots anaven plegats.

Si el Granollers guanya al Girona, el Palafrugell i el Badalona, del primer lloc que ara ocupem anirem a parar a la cúa.

Diumenge, a les nou de la vetlla i dins d'un dels menjadors de la fonda d'Europa, tindrà lloc el sopar popular que la junta directiva local ofereix al delegat del Granollers S. C., Sant Xiol, sots el següent succulent.

MENUT

Entreteniments variats, a càrrec de l'Amador Garrell. Escudella de Pagés, a petició d'En Paco Sala, el chef de la Uralita, en Gurri i en Joseph.

Vedella a la Parellada, amb explicacions i raspallades del seu autor.

Lluç a la Pompadour, plat recomanat per En Martí Forcada.

Picafemers a la Miloca, amb puntes de costelles de xai. Xampany del Figaró, vins de Canovelles, fruites del paradís, cafè de Montmeló i cigars de Vallromanes.

Discursos d'en Bofill, Mustarós, Xiol, Pare Franch i l'Home dels Trossos.

L'Otzet, en Sibeca i L'Aiguader no tindran temps de parlar, puix que prefereixen jalarmentar.

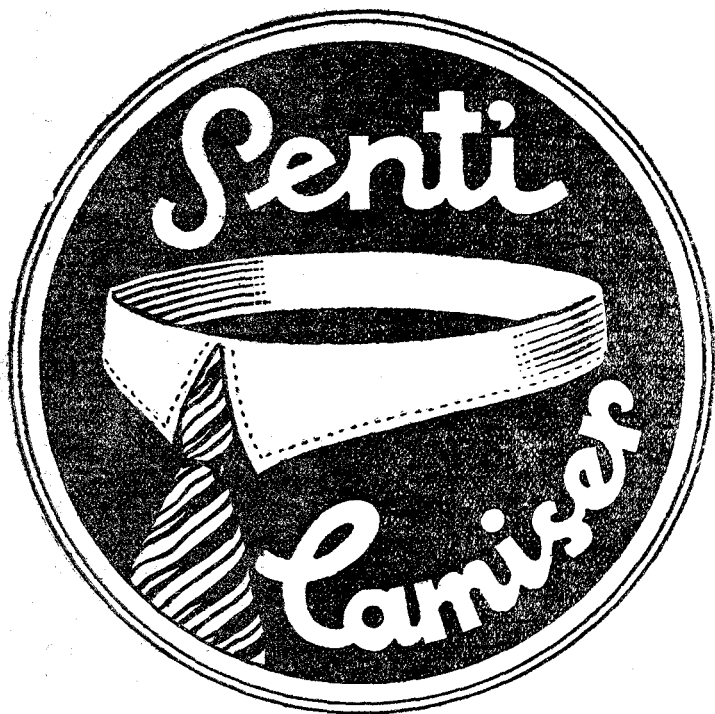
Preu únic: 497 pessetes.

L'AIGUADER

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

Les Novetats

Camiseria i Corbateria

Glavé, 8

Granollers

Anís

Picanyol

Es el millor

Francesc Ventura
Granollers

FRANCESC ABELLÓ

Recader de Granollers a Barcelona i retorn

Dos viatges diaris

Granollers

Doctor Robert, 8
Alfons IV (Wilson), 69
Condesta de Portugal, 20

Barcelona

Tantarantana, 8
Telèfon 10792
Sra. Eugènia, 14 (Gràcia)

Assegurances en tots els rams

Jacint Mayol

Prim, 12

Telefon 202

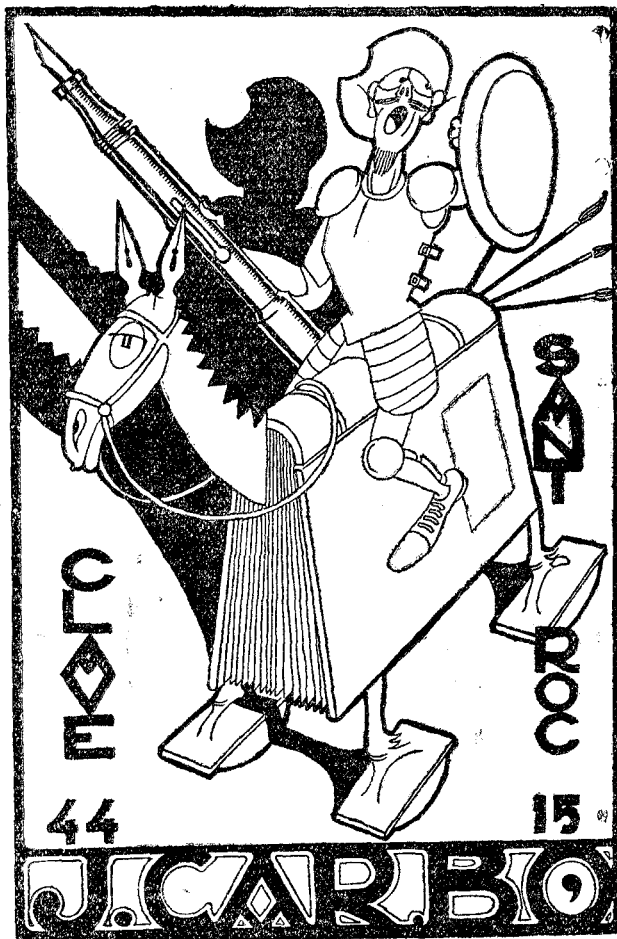
¿Un poder decisivo?

Existe un poder en el ser humano que se llama
MAGNETISMO
por medio del cual V. puede conseguir

Radiar su pensamiento : Penetrar el sentir de los demás
Descubrir tesoros ocultos : Conquistar el amor de la
mujer : Llegar al corazón del hombre : Conocer sus
días y horas propicias : Obtener riquezas

Informes gratis a quien se interese por alguno de estos conocimientos

Escribir al Apartado, n.º 4 / SABADELL

Clis

Gambús

Són els millors

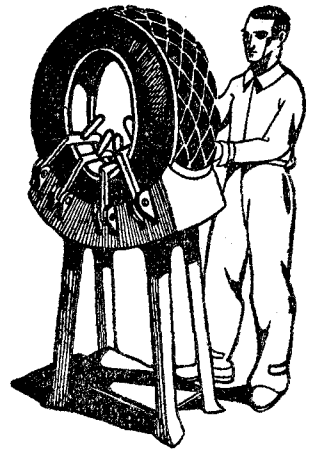
Granollers

Carrer de Prim, 32

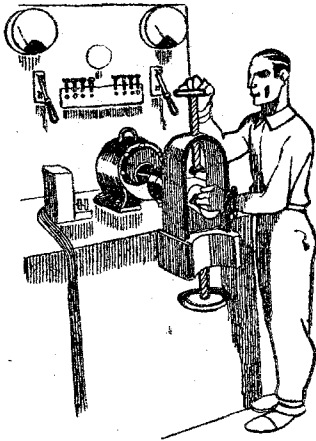
Teléfon 37

L'Esquellot - 11

Garatge Baulenas

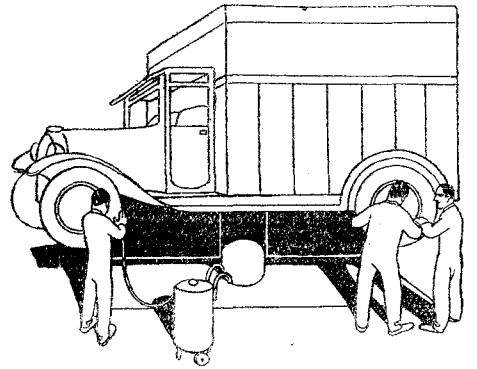

El més important

**Reparacions Mecàniques i Elèctriques
de l'Automòbil**

Servei tècnic i pràctic
dirigit i executat pels
mateixos propietaris,
procedents de fàbriques
d'automòbils

***Pràctica
Perfecció
Rapidesa***
en el productor...

Es tradueixen en

Estalvi
per al client

Recauxutatge i Vulcanització diària
Engrassament a pressió : Rentat d'autos des de 2 ptes.
Pintura al Vernís i a la Nitro-celulosa
Distribuïts aquests treballs en seccions independents

Carroceries ● Planxisteria ● Tapisseria

Prim, 174 ◆ Granollers ◆ Telèfon 86

